

תפ"ח 22562/05/17 - מדינת ישראל נגד יניב קקון

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפח22562-05-17 מדינת ישראל נ' קקון

לפני הרכב כבוד השופטים: אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד] תמר נאות פרי
רונית בש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יניב קקון

גזר דין

גזר הדין מותר בפרסום. אין לפרסם מעבר לאמור בו כל פרט שעלול להביא לזיהוי המתלוננות ובכלל זה אין לפרסם את שמן.

השופטת רונית בש:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, ואשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, וזאת בעבירות, כדלקמן:

אישום ראשון - אינוס קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים שלא בהסכמתה, עבירה לפי סעיפים 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות); מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה, עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

אישום שני - ניסיון למעשה סדום, תוך ניצול יחסי תלות, מרות וחינוך, עבירה לפי סעיף 347(א)(1) סיפא וסעיף 25 לחוק העונשין; מעשה מגונה בקטינה שמלאו לה 14 שנה, תוך ניצול יחסי תלות, מרות וחינוך, עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין.

2. כעת, לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, הוגשו תסקירי נפגעות העבירה, עפ"י האישומים הראשון והשני, הוגשה חוות דעת לעניין הערכת מסוכנותו של הנאשם, וכן הובאו בפנינו הראיות לעונש וטיעוני באי כוח הצדדים לעונש, כל שנותר הוא לגזור את דינו של הנאשם.

כתב האישום המתוקן

3. הנאשם הוא מורה, בין היתר של קטינים, בסטודיו לריקודים סלונים (להלן: הסטודיו). אישום ראשון.
 4. הנאשם שימש כמורה לריקודים של ע', קטינה ילידת 2001 (להלן: מתלוננת א'), וזאת במשך כ-3 שנים, משנת 2013 ועד לחודש אפריל 2017 (להלן: תקופת הלימודים).
 5. בתקופת הלימודים הגיעה מתלוננת א' ללימודי הריקוד אצל הנאשם בסטודיו באופן אינטנסיבי, במשך שעות רבות במרבית ימי השבוע. מתלוננת א' ובן זוגה לריקודים, שהינו קטין, טופחו ע"י הנאשם כאחד הזוגות המובילים בסטודיו, והוא בחר לשלב אותם בהופעות רבות ובתחרויות.
 6. במהלך החודשים ספטמבר עד דצמבר 2016, במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, ביצע הנאשם במתלוננת א', בהיותה בת 15 שנים לערך, מעשים מיניים, שלא בהסכמה החופשית, כדלקמן:
מספר רב של פעמים נישק הנאשם את מתלוננת א' בפיה, תוך החדרת לשונו, נגע בגופה ובחזה כששניהם ללא לבוש, הניח את ידה על איבר מינו ושפשף באמצעותה את איבר מינו עד שהגיע לסיפוקו, התחכך עם איבר מינו באיבר מינה והגיע לסיפוקו על-גבי חלקי גופה השונים, והכל לשם גירוי וסיפוק מיניים. מספר רב של פעמים החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של מתלוננת א', וכן מספר רב של פעמים החדיר הנאשם את אצבעותיו לתוך איבר מינה של מתלוננת א'.
 7. את המעשים הנ"ל ביצע הנאשם, בעודו שוהה עם מתלוננת א' בסטודיו, וכן עת ששהה יחד עימה בבית מלון, הסמוך למקום של תחרויות הריקודים הסלונים, בחוץ לארץ- בין התאריכים 7.10.16 - 10.10.16 ובין התאריכים 2.12.16 - 7.12.16. חלק מהמעשים בוצע שעה שכן זוגה לריקודים של מתלוננת א', היה במקלחת או עת שישן עימם באותה מיטה.
 8. במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם את העבירות, כדלקמן:
א. במספר הזדמנויות בעל הנאשם את מתלוננת א', בהחדרת אצבעותיו לאיבר מינה, בהיותה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית.
ב. במספר הזדמנויות ביצע הנאשם במתלוננת א' מעשי סדום, בהחדרת איבר מינו לפיה. והכל בהיותה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, ושלא בהסכמתה החופשית.
ג. בהזדמנויות רבות, ביצע הנאשם במתלוננת א' מעשים מגונים לשם גירוי וסיפוק מיניים, בהיותה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית.
- אישום שני
9. הנאשם שימש כמורה לריקודים של ה', ילידת 1994 (להלן: מתלוננת ב'), במשך כארבע שנים, משנת 2007 ועד שנת 2011. בתקופה זו מתלוננת ב' הגיעה ללימודי הריקוד אצל הנאשם בסטודיו באופן אינטנסיבי.
 10. בשנת 2010, במועד שאינו ידוע למאשימה, כשמתלוננת ב' הייתה כבת 16.5 שנים ולמדה אצל הנאשם, הוא הזמין אותה לצפות עמו בסרט, בבית אמו. במהלך הצפייה בסרט, נישק הנאשם את מתלוננת ב' בפיה, לשם גירוי וסיפוק מיניים.

11. בסמוך לאחר מכן, בתקופה הנ"ל הרלוונטית לאישום ובמועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, ביקש הנאשם ממתלוננת ב' להגיע לסטודיו בשעות הצהריים המוקדמות, בטרם הגעת תלמידים אחרים למקום. לאחר הגעת מתלוננת ב', ניגן הנאשם בפניה בגיטרה, ולאחר מכן נישק אותה בפיה והחדיר את לשונו לפיה, הפשיט אותה מבגדיה ונגע בגופה ובחזה. הנאשם חיבק את מתלוננת ב' מאחור, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, התחכך בה וניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה, כשהוא גורם לה לכאב. מתלוננת ב' נרתעה קדימה בניסיון להתרחק מהנאשם, שאז הוא הרפה ממנה.

12. במעשיו המתוארים לעיל ביצע הנאשם את העבירות הבאות:
ניסיון למעשה סדום במתלוננת ב', שמלאו לה 16 שנים וטרם מלאו לה 18 שנים, בניסיון להחדרת איבר מינו לפי הטבעת שלה, תוך ניצול יחסי מרות, תלות וחינוך; מעשים מגונים במתלוננת ב', שמלאו לה 14 שנים, מעשים מגונים לשם גירוי וסיפוק מיניים, תוך ניצול יחסי תלות, מרות וחינוך.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

13. מתסקיר שירות המבחן, שנערך בעניינו של הנאשם ביום 03/05/2018 עולה, כי הלה בן 34, סיים 12 שנות לימוד, גרוש וללא ילדים. אביו של הנאשם נפטר לפני כחודש. בהיות הנאשם בגיל 6 עבר אביו תאונת דרכים קשה, ומאז סבל האב מנכות בשיעור של 100% ולא היה מסוגל לתפקד. אמו של הנאשם, העובדת בתעשייה הביטחונית, דאגה כי שני ילדיה, הנאשם ואחיו, יגדלו ויתפתחו כראוי.

14. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי נחשף כבר בגיל ילדות לתחום הריקוד, זכה באליפות ישראל פעמים רבות, השתתף בתחרויות בכל העולם. בשנת 2011 התגייס הנאשם לצה"ל ולאחר השירות התמקצע והתפתח בתחום הריקוד. תחילה עבד כשכיר במתנ"ס מקומי ומשנת 2008 הקים סטודיו באותה עיר, ובמקביל השתתף 5 שנים ברציפות בתכניות טלוויזיה בתחום העיסוק שלו. עוד מסר הנאשם, כי התחתן לפני 4 שנים, אך כעבור מספר חודשים התגרש. מרבית השנים התגורר הנאשם בבית הוריו ובשנה אחרונה התגורר יחד עם בת זוגו עד שנפרד ממנה בעקבות חשיפת מעשיו מושא כתב האישום.

15. הנאשם לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן, הבין את חומרתם, וכן הבין כי ניצל את מעמדו והשפעתו על המתלוננות על מנת לבצע את העבירות בהן הורשע, וכי עליו להיענש בגין כך. הנאשם סיפר, כי כיום הוא חש בושה רבה בשל ביצוע המעשים, וכן חרדה, תסכול ואכזבה מעצמו, אשר נובעים, להתרשמות שירות המבחן, מחרטה אמיתית, ומהבנה והפנמה של המעשים ושל הפגיעה במתלוננות. לדבריו של הנאשם, הוא התקשה לשלוט בדחפיו המיניים שהביאו לביצוע העבירות על-ידו.

16. שירות המבחן למד ממידע שהתקבל מהמרכז להערכת מסוכנות, כי הנאשם עבר חוויה קשה נוכח פציעתו הקשה של אביו, ולחוויה זו הייתה השלכה ישירה על התנהגותו של הנאשם, אף כי התפתחותו בכלל והתפתחותו המינית היו תקינות ולא ניכרת סטייה מינית אצלו. מהמידע הנ"ל עולה, כי הנאשם פעל מתוך שכרון כוח ותוך חוויה של שליטה, הן בחייו שלו והן בעיצוב חייהם וגורלם המקצועי של תלמידיו. עוד עולה מהמידע הנ"ל, כי ניתן להתרשם מתהליך טיפולי חיובי שעובר הנאשם וכי רמת מסוכנותו המינית היא נמוכה - בינונית.

17. כן עולה מהתסקיר, כי ביום 29.06.17 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית הנאשמים בעבירות מין. הוא מקפיד להגיע למפגשים, עומד בתנאי הפיקוח, משתף פעולה לעניין התנהגותו המינית הפוגעת וקיימת אצלו

יכולת להפיק תועלת מהליך טיפולי. הנאשם החל בתאריך 11.09.17 בטיפול במכון "תפנית", שם קיבל טיפול פרטני, בתדירות של אחת לשבוע. הנאשם, שהגיע לכל המפגשים, מפיק תועלת מהטיפול וניכרים אצלו הישגים טיפוליים ומוטיבציה להמשיך בתהליך שיקומי.

18. בסיכומי של דבר, העריך שירות המבחן, כי במידה שישולב הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין, אזי תפחת אצלו רמת הסיכון לחזרה על התנהגות דומה בעתיד. ניכר כבר היום, להתרשמותו של שירות המבחן, כי הנאשם נמצא במצוקה רגשית, מבין את חומרת מצבו וכן את הצורך שלו בעריכת שינוי מהותי באורח חייו. עם זאת, נוכח חומרת העבירות, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. בד בבד מומלץ ע"י שירות המבחן לשלב את הנאשם בתכנית טיפולית ייעודית לעברייני מין במסגרת מאסרו, נוכח נכונותו להשתלב בטיפול.

חוות הדעת לעניין הערכת מסוכנותו של הנאשם

19. מחוות דעתו של המרכז להערכת מסוכנות, שהוגשה בעניינו של הנאשם בתיק זה, עולה כי ניתן להתרשם מהתהליך הטיפולי החיובי שעובר הנאשם. כיום, בעקבות התהליך הטיפולי, מודע הנאשם ומכיר באחריותו לביצוע העבירות, וכן מודע לגורמי הסיכון עבורו, בעיקר גורמי הסיכון החיצוניים כשנדרשת עדיין עבודה לזיהוי גורמי הסיכון הפנימיים.

20. הערכת המסוכנות מבוססת על שקלול פקטורים סטטיים ופקטורים דינאמיים. הפקטורים הסטטיים הם גורמים הקשורים לעברו של אדם ולפנומנולוגיה של עבירותיו. פקטורים אלו אינם משתנים עם הזמן. פקטורים דינאמיים הם גורמים הקשורים לאישיותו של אדם, לסביבתו, לנטיות המיניות שלו וכדומה. פקטורים דינאמיים עשויים להשתנות עם חלוף הזמן או בתגובה להתערבות טיפולית. הפקטורים הסטטיים בעניינו של הנאשם: היותו ללא עבר פלילי. ללא רקע התמכרותי; קיים רצף תעסוקתי, וכן פגיעה בקורבנות מוכרות ממין נקבה. נקבע כי פקטורים אלו אינם מעלים מסוכנות מינית. עם זאת, נמצאו גורמים מעלי מסוכנות: מדובר בבחור, שאף שהיו לו קשרים זוגיים ממושכים, לא ניהל קשר זוגי, הכולל מגורים משותפים של שנתיים לפחות. כן, פגע הנאשם בקורבנות שאינן בנות משפחה, כשמאחת מהן בקבוצת הגיל 13-15 והוא מבוגר ביותר מחמש שנים. את שתי העבירות ביצע כשהוא מנצל את יחסי התלות, המרות והחינוך מולו. כל הגורמים הללו נמצאו בספרות המחקרית בתחום הערכת המסוכנות המינית כגורמים המקושרים, סטטיסטית, עם שיעורים גבוהים יחסית, לרצידיביזם מיני.

21. ניתוח של הפקטורים הסטטיים מספק רק תמונה חלקית של רמת המסוכנות ולא ניתן להתעלם גם מפקטורים נוספים- הדינאמיים, שיובאו בסמוך להלן. ההליך המשפטי וההרשעה, על הפומביות שהתלוותה להם, מהווים לכאורה גורם מרתיע במקרה דנן; קיימת מערכת תמיכה חיצונית ומשמעותית- הנאשם מוקף במסגרת משפחתית תומכת ובסביבה תומכת, שהייתה מוכנה להתגייס ולסייע לו לאחר מעצרו ועד עתה. עד למעצרו ניהל הנאשם מערכת יחסים זוגית ואולם כיום, אין לו כל קשר זוגי, כשלבדבריו הוא אינו מעוניין בכך, בשלב זה. בתקופת המעצר שולב הנאשם בטיפול שתוצאותיו ניכרות בו. הנאשם מצוי כיום במצב שמאפשר לו רגיעה מסוימת מהמרדף, שאפיין אותו, אחר הצלחה מקצועית, כלכלית ופרסום. מדובר בשלב מעבר בחייו של הנאשם, בו הוא צריך יהיה למצוא לעצמו תחום עיסוק חדש, שיצליח לספק לו את הצרכים הפנימיים, שמילא תחום העיסוק הקודם. כמו כן, בהיותו של הנאשם אדם חרוץ ונחוש להצליח, ייתכן שגם לאחר שימצא תחום עיסוק חדש, ימצא עצמו בסחרור להצליח בו, מה שמהווה עבורו גורם סיכון. בתקופת מעבר זו נדרשת התייחסות טיפולית מעמיקה ומומלץ לשלב את הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין. הנאשם מגלה מוטיבציה חיובית לערוך שינוי מהותי באורח חייו ובבחירותיו, ונראה, כי קיימת אצלו השלמה מסוימת עם האובדן של התחום המקצועי בו השקיע את מרבית האנרגיה שלו לאורך שנים. הנאשם מדווח כיום על איזון במצבו

הנפשי שהחמיר בעקבות מעצרו בגין תיק זה. אין התרשמות בחוות הדעת לגבי הנאשם מקיומה של סטייה מינית.

22. בסיכומי של דבר, נקבע בחוות הדעת הנ"ל, כי גורמי הסיכון הסטטיים, לצד גורמי הסיכון הדינאמיים, המבוססים על הספרות המקצועית בתחום הערכת המסוכנות המינית וההתרשמות הקלינית, מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית של הנאשם היא נמוכה- בינונית. כאן יצוין, כי בפני מעריכי המסוכנות לא הודה הנאשם במיוחד לו בסעיף 5 לאישום השני (עמוד 8 לחוות הדעת הנ"ל). אולם, בפתח ישיבת הטיעונים לעונש הבהיר הנאשם כי הוא מודה גם בסעיף הנ"ל.

תמצית תסקיר נפגעת העבירה (מתלוננת אי)

23. בפרק זה יובאו עיקרי האמור בתסקיר נפגעת העבירה, מתלוננת אי (להלן בפרק זה: המתלוננת). מהתסקיר הנ"ל, שנערך ביום 26/03/2018 עולה, כי המתלוננת היא כיום תלמידה בבית ספר תיכון. הריקוד היווה עבור המתלוננת עולם ומלואו והנאשם היווה עבורה דמות להערצה מקצועית, בהיותו המורה שלה בחוג לריקוד. המתלוננת לא שיתפה את משפחתה וקרוביה בסוד פגיעתו של הנאשם בה, בעיקר מחשש שמא תיפגע התפתחותה המקצועית. המתלוננת הפכה לשבויה רגשית בידי הנאשם, בהיותה קשורה ותלויה בו ולא יכולה לחשוף את סוד הפגיעה המינית בה.

24. השלכות הפגיעה המינית במתלוננת מרובות וחולשות על מישורי חייה השונים. ודוק, חשיפת הפגיעה והפסקת השתתפותה של המתלוננת בחוג הריקוד, שהיה כל עולמה, יצרו בחייה חלל גדול ונראה כי היא באבל על אובדן חלק משמעותי מחייה שתרם לה, מעבר להתפתחות המקצועית, גם תחושת ערך עצמי גבוה וסיפוק רב. הפגיעה במתלוננת משפיעה גם על מצבה הרגשי, הבריאותי והחברתי. בעקבות מצבה הלימודי והחברתי, עזבה המתלוננת את בית ספרה ועברה לבית ספר אחר.

25. משפחת המתלוננת עברה היא אף טלטלה בעקבות הפגיעה. אמה של המתלוננת מלאה ברגשות אשם על שלא הבחינה בפגיעה הקשה בבתה. בנוסף, הורי המתלוננת חווים תחושת בגידה עצומה, שכן הם מסרו לנאשם את היקר להם מכל, את בתם, וזה פגע בבת ובאמונם.

26. בסיכומי של דבר, עולה מתסקיר נפגעת העבירה, כי השלכות הפגיעה במתלוננת ע"י הנאשם מורכבות וחל בה לרעה שינוי מרחיק לכת. המתלוננת ציינה בפני עורכות התסקיר, כי אף עונש לא יספק אותה "לאחר מה שעשה לה הנאשם". כך גם ציינו הוריה של המתלוננת, המבקשים כי על הנאשם יושט עונש של מאסר ממושך, תוך שתיאסר עליו הכניסה לעיר מגוריהם. תסקיר נפגעת העבירה מביע תקווה, כי המתלוננת תקבל בהמשך טיפול רגשי נוסף שיסייע לה לעבד את החוויות הקשות שעברה וישיב לה את האמון בסביבתה ובעצמה.

תמצית תסקיר נפגעת העבירה (מתלוננת בי)

27. מתסקיר נפגעת העבירה, שנערך ביום 09/05/2018 והוגש בעניינה של מתלוננת בי (להלן בפרק זה: המתלוננת), עולה כי מתלוננת בי היא בת 24, בחורה אינטליגנטית, בעלת יכולות תפקודיות גבוהות. עורכת התסקיר התרשמה, כי חרף חלוף הזמן, המתלוננת עדיין מתמודדת עם תחושת פגיעות ומתקשה להיות במגע ישיר עם פרטי אירועי הפגיעה בה והנזקים הקשים שנגרמו לה, זאת כפי הנראה מתוך הגנות נפשיות ורגשיות על מנת שלא להחליש את כוחותיה ויכולתה לתפקוד תקין.

28. מהתסקיר הנ"ל עולה התרשמות, כי לפגיעות המיניות נלוו אצל המתלוננת תחושות קשות של גועל, אשמה, בושה, פחד, חוסר אונים ואף כאב פיזי באירוע השני. אף כיום נוטה המתלוננת לשפוט עצמה לחומרה על שלא

הצליחה לזהות את הפגיעה קודם לכן ולהתנגד לה. המתלוננת חששה, כי במידה שתחשוף את מעשיו של הנאשם, תאבד את תמיכתו המקצועית בה ואת עולם הריקוד שהיה עבורה כל עולמה באותה עת. בסופו של דבר, עזבה המתלוננת את הסטודיו של הנאשם וחשה שחלומה לפתח קריירה של רקדנית התנפץ לרסיסים. בהמשך, בהדרגה, היא גייסה שוב את כוחותיה ושבבה לתפקוד מלא ואף לריקוד.

29. מהתסקיר עולה הפגיעה באמון של המתלוננת באחרים, דבר המשפיע על התנהלותה כיום ועל קשריה הבינאישיים. המתלוננת מאמינה שאם לא תשוחח על הפגיעות בה ולא תחשוב עליהן, אזי תצליח להדחיק את שארע לה ולהמשיך בחייה. מהתסקיר עולה חשש שמא אי מתן מענה טיפולי לנזקים הרגשיים שנגרמו למתלוננת, יביא אצלה לנסיגה והתדרדרות במצבי לחץ ומשבר עתידיים. להערכת עורכת התסקיר, זקוקה המתלוננת להכרה ממשית בפגיעה בה וללגיטימציה לתחושותיה. לפיכך, ובהינתן תמונת הנזקים העולה מהתסקיר, מומלץ להשית על הנאשם, בין יתר רכיבי הענישה, גם רכיב של פיצוי משמעותי, לטובת המתלוננת, דבר שיאפשר לה לקבל בעתיד טיפול במידה שתחפוץ בכך. ראיות המאשימה לעונש

30. אמה של מתלוננת א' העידה בתיק זה, במסגרת ראיות המאשימה לעונש. מדבריה עולה, כי למתלוננת א' היה חלום להפוך לרקדנית מצליחה. אולם, האדם שלימד אותה לרקוד ניפץ אותו. האם סיפרה, כי היא ואביה של מתלוננת א' השקיעו את מיטב כספם כדי שבתם תצליח, לרבות שליחת הילדה לתחרויות בחו"ל על מנת שתתקדם בתחום הריקודים. ברם, הנאשם שעליו סמכו ובידיו הפקידו את אוצרם היקר, ניצל את מרותו כלפי בתם - מתלוננת א' והשתלט על גופה ומוחה. אמה של מתלוננת א' תיארה את השפעתם הקשה של מעשי הנאשם על בתה שחוותה, בנוסף, גם חרם חברתי, דבר שאילץ את העברתה לבית ספר אחר. מתלוננת א' אינה מסוגלת לתפקד כתלמידה ולחזור לשגרה, שכן היא מתמודדת עם המחשבות הקשות המלוות אותה ולא נותנות לה מנוח.

ראיות ההגנה לעונש

31. חברו של הנאשם למקצוע הריקוד, מר אבי ניניו (להלן: אבי) סיפר בעדותו בפנינו, כי הוא מכיר את הנאשם מזה 12 שנים, בהיותו מורה לריקודים לטיניים. לדבריו של אבי, הנאשם נחשב בענף הריקודים כאחד האנשים הטובים, הן ברמה המקצועית והן ברמה האישית. אבי סיפר על התנדבותו מידי חג של הנאשם בבתי אבות ועל תרומתו, במסגרת הסטודיו שלו, לאנשים שידם אינם משגת. הנאשם, לדבריו של אבי, תיעל לאורך השנים את כוחו למעשים טובים וסייע לבחורים לבל ימצאו עצמם ברחוב בכך שדאג לכך שישתלבו בענף הריקודים. אבי תיאר את האובדן שנגרם לנאשם כתוצאה מקריסת קריירת הריקודים שלו וגם כתוצאה מהפרידה מבת זוגו, מספר ימים לאחר המעצר. לדבריו של אבי, הנאשם חש בושה ומביע חרטה על מעשיו.

32. העידה בפנינו גם מי שהייתה בעבר תלמידה בסטודיו לריקוד של הנאשם. היא סיפרה כי למדה ריקוד בסטודיו מגיל 16 עד גיל 18, וכי הנאשם היווה עבורה ועבור תלמידים אחרים יותר ממורה לריקודים - מנטור ומורה לחיים. היא תיארה, בנוסף, את התנהלותו האנושית של הנאשם הן כלפיה והן כלפי תלמידים אחרים, לרבות כלפי תלמיד בעל מוגבלויות, עליו גונן הנאשם.

33. ידידה הטוב של המשפחה, אביר שמואל (להלן: אביר) תיאר בעדותו בפנינו את ההשפעה הקשה של הליכי החקירה, המעצר והמשפט, על משפחת הנאשם. לדבריו, שלא נתמכו בראיה כלשהי, נגרם נזק כלכלי קשה למשפחה, כולל אובדן העסק של הנאשם, שגרר עמו הפסד כספי בסכום שנע בין 150,000 ₪ עד 200,000 ₪. עוד לדבריו של אביר, המשפחה התרסקה, דבר שבא לידי ביטוי בנתק בין האחים ובכך שאביו של הנאשם סיים את חייו

כתוצאה משברון לב. אביר הוסיף וציין כי הנאשם הגיע ממצב של הכחשה טוטאלית של מעשיו למצב של הכרה בהם. 34. אמו של הנאשם העידה אף היא בפנינו. בעדותה סיפרה על פטירת אביו הנכה של הנאשם לפני כחודשיים, וכן על הנאשם שהדרדר, מבחינה נפשית, לפי תהום. לדברי האם, הנאשם הפך לאדם שבור, מרוסק, חסר בטחון שאיבד את הכול בחייו.

35. כמו כן, הוגשה בתיק זה חוות דעת מומחית מטעם ההגנה, שנערכה על ידי הגב' אסנת גיא, שהינה עובדת סוציאלית קלינית ופסיכותרפיסטית, המטפלת בנאשם מזה תקופה של כ-8 חודשים. חוות הדעת הנ"ל (נ/1) סוקרת את נסיבות חייו של הנאשם, כמו גם את התייחסותו לביצוע העבירות ואת השפעתו הטראומטית של המעצר עבורו. נקבע בחוות הדעת נ/1, כי אופן התייחסותו של הנאשם לעבירות מלמד על בושה, חרטה, אחריות וצער, שהינם כנים ואותנטיים, לדידה של המומחית. הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה לטיפול ובעל יכולות רבות בתחום התפקודי, החשיבתי והאינטלקטואלי. צוין בחוות הדעת כי במהלך הטיפול החל הנאשם להבין את המקום הרב שנתן לצרכיו האישיים כמו גם לעולם העבודה בחייו. הנאשם הבין, כי קיים קשר בין מעשיו הפוגעניים לבין סגנון חייו, שכן הוא פעל מתוך ריכוז עצמי וסיפוק צרכיו האישיים. הנאשם מודע לעיוותי החשיבה שליוו אותו לפני המעשים וניכרת אצלו הבנה ומודעות לניצול הקורבנות לצורך סיפוק צרכיו. ניכר אצל הנאשם שינוי רב בתחום הרגשי, ביציבות ובחוסן שלו. הנאשם הפחית את מיון הטיפול התרופתי שלו ופחתו אצלו תסמיני הפוסט-טראומה, בהשוואה למצבו בתחילת הטיפול. ניכרת אצל הנאשם יכולת הפנמה טובה של התכנים הטיפוליים והוא מצליח למצוא חלופות תעסוקתיות ולגבש ציפיות ריאליות לעתיד. כן עולה מחוות הדעת, כי במפגשים האחרונים הוחל בעבודה על אמפטיה של הנאשם כלפי הקורבנות. הנאשם מצליח להתחבר לפגיעותיו בהן ולהשלכותיהן, אף כי נושא זה מצוי עדיין בראשיתו. בסיכומי של דבר, ממליצה המומחית על המשך טיפול בנאשם, במסגרת ההליך הטיפולי בו הוא משולב, כאמור. בחקירתה הנגדית הבהירה המומחית, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומתבייש בהם. לדבריה, הנאשם מצוי כיום באמצע ההליך הטיפולי והתקדמותו הטיפולית מאוד טובה ומהירה, יחסית למטופלים אחרים. המומחית אישרה, כי ההמלצה האופרטיבית היחידה העולה מחוות הדעת נ/1 היא המשך טיפול בנאשם.

טיעוני המאשימה לעונש

36. המאשימה הגישה את עיקרי טיעוניה לעונש בכתב. מטיעוני המאשימה לעונש עולה סקירה של עובדות כתב האישום המתוקן והעבירות בהן הורשע הנאשם, תוך שצוין כי עסקין בעבירות חמורות וקשות שביצע הנאשם בשתי קטניות, והמצויות ברף חומרה גבוה של עבירות המין, שכן הנאשם ניצל את גילן הצעיר של הקטניות ואת עמדת הכוח המשמעותית בה היה נתון ביחס אליהן. הנאשם השליט את מרותו על המתלוננות לסיפוק יצרו המיני, תוך שניצל את תלותן בו כמורה בתחום הריקודים לו הקדישו הקטניות את מירב זמןן ומרצן. הוטעם על ידי המאשימה, כי הנאשם שהיה אמור כמורה לשמש עבור הקטניות גורם המשרה אמן וביטחון, ביצע בהן את המעשים הנפשעים ביותר. עוד נטען, כי מעשי הנאשם מעוררים שאט נפש ומצדיקים ענישה מחמירה ומרתיעה בהתאם. בטיעוני המאשימה הובאו ציטוטים מפסיקת בית המשפט העליון באשר לחומרת עבירות המין, המבוצעות כלפי קטנים, תוך ניצול פער הכוחות בין נפגע העבירה לבין מבצעה.

37. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט לקבוע, כי העבירות המפורטות בכל אישום מהוות אירוע נפרד, ובהתאם לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום ולהשית עונש נפרד בגינו, ובסופו של דבר להורות על הצטברות שני עונשי המאסר בפועל, זה לזה. נטען כי מתחם הענישה ההולם בגין האירוע מושא האישום הראשון נע בין 9 שנות מאסר בפועל לבין 13 שנות מאסר בפועל, וכי בגין האירוע מושא האישום השני, נע מתחם הענישה ההולם בין 4 שנות מאסר בפועל לבין 7 שנות מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הביאה בטיעוניה לעונש פסקי דין שונים של בית המשפט העליון לצורך המחשת עמדתה לעונש.

38. נטען על ידי המאשימה, כי לשתי המתלוננות נגרמו נזקים ממשיים וחמורים, כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכמפורט בתסקירי נפגעות העבירה. צוין כי המתלוננות היו ככלי בידי הנאשם, שניצל את הערצתן הרבה כלפיו, ואת העובדה ששגרת חייהן סובבה סביבו כמי שטיפח ועודד אותן.

39. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט לקבוע כי על עונשו של הנאשם להתקרב לאמצע מתחם העונש ההולם, וזאת לגבי שני האישומים. נטען כי נדרש איזון בין הצורך בהרתעת הנאשם לביצוע עבירה נוספת לבין הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות דומות. כן נטען כי אומנם לנאשם אין עבר פלילי, אולם אין עסקין במעידה חד - פעמית שלו, וזאת בהינתן החזרתיות של העבירות מושא האישום הראשון, שבוצעו בעת האחרונה והעובדה שכבר בשנת 2010 ביצע הנאשם עבירות מין חמורות במתלוננת נוספת, כאמור באישום השני. עוד צוין על ידי המאשימה, כי תסקיר שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ואך ממליץ כי הנאשם ישולב, במסגרת מאסרו, בתוכנית טיפולית לעברייני מין. לפיכך, ונוכח העובדה שהנאשם אך החל בהליך הטיפול שטרם הושלם, ביקשה ב"כ המאשימה, לקבוע, כאמור, את עונשו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם, תוך שצינה כי קביעה זו תהווה איזון הולם בין מכלול השיקולים. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לחרוג בעניינו ממחמת העונש ההולם לקולא, וזאת נוכח היות מעשי הנאשם בעלי "חומרה יתרה", דבר השולל, על פי החוק, את האפשרות לחרירה, כאמור, מטעמי שיקום. בנוסף, נטען, כי לא הובאו בפני בית המשפט ראיות מספיקות לגבי שיקום של ממש של הנאשם ולקליחת אחריות מלאה ושלמה. בנוסף לעונש המאסר בפועל, מבקשת המאשימה כי יושת על הנאשם מאסר מותנה מרתיע ומשמעותי ופיצוי כספי הולם לכל אחת מהמתלוננות. טיעוני ההגנה לעונש

40. ב"כ הנאשם הדגישה, במסגרת טיעוניה לעונש בדיון בפנינו, את הודאתו המלאה של הנאשם, את חרטתו הכנה ואת התנהלותו הטיפולית החל מיום שחרורו ועד היום, הן בפני שירות המבחן והן בפני המומחית מטעם ההגנה שערכה את חוות הדעת נ/1. נטען, בנוסף, כי מנעד הענישה בגין עבירות מין שבוצעו בקטינים הינו רחב ותלוי כל מקרה ונסיבותיו. לדברי ב"כ הנאשם, יש לתת את הדעת במקרה זה לתיקונו של כתב האישום, המונה כיום שני אישומים בלבד, המתייחסים לשני פרקים ספציפיים בחייו של הנאשם. נטען כי העבירות של ניסיון למעשה סדום ומעשה מגונה, העולות מהאישום השני, מהוות כמעט מעשה חד פעמי משנת 2010, וכי האישום הראשון עוסק בתקופה של 4 חודשים בלבד. כן נטען כי אין עסקין במעשים שבוצעו בכוח, וכי יש לתת את הדעת לעובדה שהעבירות מושא האישום השני הן עבירות הנובעות אך ורק מניצול יחסי מרות ולא מהיעדר הסכמה חופשית של המתלוננת. ב"כ הנאשם ציינה, כי מסגרתו המקצועית של הנאשם כללה ריקודים סלונים, שיש בהם אלמנטים ארוטיים וכי חלק מהמעשים אינם ברף הגבוה של עבירות המין.

41. ב"כ הנאשם ציינה בטיעוניה לפנינו, כי הנאשם מבין שהוא מעל באמונם של המשפחות ושל תלמידותיו, וכי כיום הוא מלא צער, בושה וחרטה ומצוי בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי, תוך שברצונו להמשיך באפיק הטיפול ולהשתקם. כן נטען, כי הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר וכן חסך את העדת המתלוננות, על כל המשתמע מכך. ב"כ הנאשם ציינה את הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם, שהינה נמוכה - בינונית ואת הסיכוי הקלוש לרצידיביזם של הנאשם בתחום המיני. עוד נטען כי עסקין באדם ללא עבר פלילי, שאף ניהל אורח חיים נורמטיבי, במהלך השנים בין מועד ביצוע העבירות מושא האישום השני לבין מועד ביצוע העבירות מושא האישום הראשון. להמחשת היותו של הנאשם אדם נורמטיבי, ציינה הסנגורית, כי בהיותו של הנאשם נתון במעצר בית, זיהה הנאשם שני פורצים שניסו להיכנס לדירת השכנים, התקשר למשטרה וסייע בהכוונת הבלשים ללכידת הפורצים. כיום הנאשם הוא עד תביעה על פי כתב האישום שהוגש נגד אותם פורצים. לדברי ב"כ הנאשם, עבריינות אינה דרכו של הנאשם, אשר נפגע קשות מהפרסומים בכלי התקשורת שתיארו אותו כמפלצת ופגעו פגיעה אנושה בו ובשמו הטוב. הנאשם חושש להיכנס לשערי בית הסוהר, מחשש פן יבולע לו על ידי האסירים, כפי שחשש בהיותו עצור בגין תיק זה.

42. ב"כ הנאשם ציינה, כי הנאשם ישב תקופה ארוכה במעצר מאחורי סורג ובריש בגין תיק זה ולאחר מכן היה נתון תקופה ארוכה נוספת במעצר באיזוק אלקטרוני (מיום 15.6.17 עד ליום 8.2.18). כן נטען לעניין תנאי שחרור המכבידים של הנאשם, כי הוא מצוי כיום במעצר בית מלא. ב"כ הנאשם ציינה, בטיעוניה בפנינו, כי אביו של הנאשם נפטר לפני מספר חודשים, וכי כמעט ולא עלה בידי הנאשם לסעוד אותו בחודשי חייו האחרונים. הנאשם, לדבריה, הפך מאיש מקצוע מפורסם למצורע ומבודד, המתבייש לצאת מביתו. מפעל חייו קרס, קשריו עם בת זוגו נותקו ושמו הטוב נפגע ונמחק. לטענת ב"כ הנאשם, הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, בטיעוניה לעונש, חמורה בהרבה מנסיבותיו של תיק זה ואין להקיש ממנה לענייננו, לטענת ב"כ הנאשם, אשר הפנתה לפסיקה מטעם ההגנה, עונש של שנתיים מאסר בפועל הוא עונש ראוי והולם את שני האישומים מושא כתב האישום בתיק זה. לדידה, יש מקום לסטות ממתחם העונש העולה בענייננו מטעמי שיקומו של הנאשם, בהיתן ההליך השיקומי המוצלח שעבר ועובר הנאשם ונוכח סיכויי שיקומו. עם זאת, ברור להגנה שלא ניתן בתיק זה לפטור את הנאשם מריצוי מאסר. ב"כ הנאשם ציינה, כי הנאשם מוכן לפצות את המתלוננות על אף שהפרוטה אינה מצויה כיום בכיסו.

43. להלן יובאו כלשונם דברי הנאשם בדיון בפנינו: "שמעתי את כל מה שנאמר היום ובדיונים האחרונים. אני לוקח אחריות מלאה לפגיעות שפגעתי בקורבנות שהיו תלמידות שלי ושינצלתי את המעמד שלי כמורה והמבוגר האחראי. אין יום שעובר שאני לא מתחרט ומצטער על הדברים שעשיתי והפגיעות שפגעתי. בראש ובראשונה פגעתי בקורבנות, פגעתי גם במעגל רחב של אנשים, במשפחה שלי, בחברים שלי, איבדתי בת זוג שהייתה לחיים ובצדק. הייתי במקום מאוד גבוה בחיים שלי והגעתי למקום הכי נמוך שאפשר. הכי נמוך. הדבר היחיד שרציתי לעשות מתחילת המעצר שלי, זה להתאבד. היו הכפשות מאוד גדולות בטלוויזיה, כשהייתי במעצר, וחוויתי תקיפה מצד האסירים בתא. חשוב לי לומר שאני נמצא בהליך שיקומי וטיפול, גם פרטני וגם קבוצתי מזה כשנה. למדתי, ואני עדיין לומד מהם גורמי הסיכון וממה אני צריך להימנע. אני יודע ואני בטוח שלא אעסוק בתחום יותר. לא קל לי להגיד את זה, כי זה בעצם כל מה שעשיתי כל חיי, אבל אני חושב שזו הבחירה הנכונה לעשות. בהזדמנות זו אני רוצה לבקש סליחה מהקורבנות ומהמשפחות שלהם על הפגיעה שפגעתי. אני לא בטוח שיסלחו לי, אבל זה מובן לי. כבי בית המשפט, בתחילת התהליך היו 2 אופציות: או לנהל את התיק עד סופו והיו קשיים ראייתיים מאוד גדולים ואני בחרתי... להודות ולקחת אחריות כי זה הדבר הנכון לעשות. אני פונה לרחמי של בית המשפט. להתחשב בתקופה הקשה מאוד שעברתי ולהליך שעברתי ואני יודע שמגיע לי עונש ואני מרגיש אותו כל יום על בשרי. אשמח אם בית המשפט יתחשב בכל עונש שבית המשפט יראה לנכון".

דיון והכרעה

44. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון, המנחה מיום 10.7.12 את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

45. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל

לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע"פ 8641/12 סעד ני מדינת ישראל (5.8.2013)). בע"פ 4910/13 גיאבר ני מדינת ישראל (29.10.2014) הנ"ל (להלן: "עניין ג'אבר") קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחוות דעתה של כבי השופטת ברק ארז בעניין גיאבר ופסקה 2 לחוות דעתו של כבי השופט פוגלמן). עוד נקבע בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (03.09.2015), כי "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר... בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו".

46. ומהתם להכא: בתיק זה עסקין בשני אישומים, המתייחסים לעבירות מין שבוצעו בזמנים שונים בשתי מתלוננות. קרי: כל אחד מהאישומים עוסק במסכת עבריינית נפרדת שבוצעה כלפי מתלוננת אחרת בתקופה שונה. אי לכך, יש לראות, כנטען על ידי המאשימה, את כל אחד האישומים כמגלם בחובו אירוע נפרד לגביו ייקבע מתחם עונש הולם, עפ"י נסיבות ביצוען של העבירות העולות מאותו אישום, ובסופו של דבר, ייקבע עונש כולל לשני האירועים.

47. על חומרתן של עבירות המין אין צורך להכביר במילים. "חומרתן נובעת מהפגיעה הקשה באוטונומיה ובזכותה של נפגעת העבירה להגן על גופה ולהבטיח את צנעתה" (ע"פ 2684/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (26.10.2017)). הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות המין כלפי שתי המתלוננות הינם שלומן הגופני והנפשי, ביטחון, צנעת הפרט וכבודן של המתלוננות, כל שכן בהיותן קטינות שנתנו את ביטחונן ואמונן בנאשם, שהיווה עבורן, מעבר להיותו מורה לריקוד, גם הבטחה לעתיד ורוד ולהגשמת חלומן בתחום הריקוד המקצועי. דא עקא, שהנאשם, במעשיו הנפשעים, ניפץ חלום זה לרסיסים, תוך שהוא מסב פגיעה של ממש למתלוננות. שומה על בית המשפט לדאוג לשמירה על ביטחונם של קטינים, וזאת כפי שעולה מדבריו הבאים של בית המשפט העליון: "שלומם של הקטינים חסרי הישע מדורג בחוקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאשמים צריכים לשקף את סלידתה של החברה מהפגיעה בקטין והצורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים..." (ע"פ 9012/08 פלוני נ' מדינת ישראל (23/01/12)).

48. הנאשם ביצע מספר רב של פעמים במתלוננת א', בהיותה בת 15 לערך, במהלך תקופה של מספר חודשים, בשלהי שנת 2016, עבירות מין חמורות, שלא בהסכמתה החופשית-עבירות שעניין מעשים מגונים, אינוס ומעשי סדום, וזאת כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן שהובאו לעיל. הנאשם ניצל את תלותה של מתלוננת א' בו ואת האמון שרחשה לו, וזאת לצורך סיפוק יצריו המיניים, בהיותו נתון באותה עת בתחושת סחרור שנבעה מהצלחתו הרבה. כך גם ניצל הנאשם את נסיעותיו לחו"ל עם מתלוננת א', ואף שם ביצע בה את מעשיו הנלוזים. הנאשם לא בחל לבצע חלק מן המעשים המיניים כלפי מתלוננת א' עת שנכח בן זוגה לריקודים באותה עת בחדר המקלחת של הדירה בה שהו, ואף עת שישן עימם באותה מיטה. המתלוננת הקטינה הייתה נתונה במצב רגיש ושבירי. היא העריצה את הנאשם וראתה אותו כמגשים חלומותיה. הנאשם, מנגד, ניצל שוב ושוב את חולשתה ופגיעותה, תוך שהוא מבצע כלפיה את מעשיו המיניים, המעוררים סלידה וחלחלה.

49. למתלוננת א' נגרמו נזקים קשים במישורים שונים כתוצאה מביצוע עבירות המין כלפיה על ידי הנאשם, בהיקף נרחב ולאורך תקופה לא מבוטלת, כאמור לעיל. תסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של מתלוננת א' מטיב לתאר את מכלול הנזקים הקשים שנגרמו לה. הנאשם פגע במעשיו הנפשעים בגופה הרך של מתלוננת א', בנפשה העדינה ובכבודה. יתרה מכך, היא חששה לחשוף את הפרשה פן לא יאמינו לה, פן תיפגע התפתחותה. חלומה של מתלוננת א' בתחום הריקוד המקצועי, שהיווה את כל עולמה, התנפץ לרסיסים בעטיו של הנאשם ובריאותה הגופנית

והנפשית ניזוקה. מעבר לכך, מתלוננת א' סובלת מנידוי חברתי בשלב כה רגיש של גיל ההתבגרות, דבר שמעצים את מצוקתה הקשה. בית המשפט העליון בע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.15) המחיש את חומרת הפגיעה בקטין שנפל בתמימותו קרבן לסיפוק יצריו של הפוגע הבגיר, כהאי ליסנא: "חומרה יתרה נודעת לעבירות מין המבוצעות בקטינים, המתאפיינות בניצול פערי הכוחות האינהרנטיים בין קטין לבגיר ובניצול תמימותו הטבעית של הקטין לסיפוק יצריו של הפוגע. אף הנזקים הנגרמים מעבירות אלו נוטים להיות חמורים יותר, משום שהן פוגעות בנפשו של הקטין בשלב בו טרם התגבשה אישיותו באופן סופי, ומותירות בו צלקות עמוקות... על כן, הכלל הנוהג בפסיקת בית משפט זה הוא כי במקרים של עבירות מין בקטינים יש להעביר מסר ברור וחד-משמעי כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקטינים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים".

50. מעשיו של הנאשם פגעו גם בבני משפחתה של מתלוננת א'. תסקיר נפגעת העבירה מביא בפנינו את חומרתה ועוצמתה של הפגיעה בבני משפחת המתלוננת, ולכך מתווספת עדות אמה של מתלוננת א', הממחישה את עוצמת הפגיעה במתלוננת ובד בבד במשפחתה. הוריה של מתלוננת א' נתנו אמון רב בנאשם ואף התירו לבתם לנסוע עמו לחו"ל כדי להגשים את חלומה המקצועי, ואילו זה בגד באמונם, תוך שהוא מותיר את המשפחה, ובעיקר את מתלוננת א', כאובה ופגועה.

51. כ-6 שנים עובר לביצוע העבירות מושא האישום הראשון כלפי מתלוננת א', בוצעו על ידי הנאשם העבירות מושא האישום השני כלפי מתלוננת ב', שהייתה באותה עת קטינה כבת 16 וחצי. הנאשם ביצע במתלוננת ב' מעשה מגונה, כמתואר בכתב האישום המתוקן, בכך שנישק אותה בפיה, תוך ניצול יחסי התלות והמרות ביניהם. בתאריך מאוחר יותר, בסמוך לאחר מכן, ניסה הנאשם לבצע במתלוננת ב' מעשה סדום, תוך שהוא גורם לה לכאב פיזי. אף במקרה זה פעל הנאשם, תוך ניצול פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת שהייתה קטינה, וראתה בו את כל עולמה המקצועי ואת תקוותה לעתיד.

52. תסקיר נפגעת העבירה, שנערך בעניינה של מתלוננת ב', מתאר את עוצמת הפגיעה הרגשית בה כתוצאה ממעשיו של הנאשם. אף מתלוננת זו חששה תחילה לחשוף את מעשיו של הנאשם שמא תאבד את תמיכתו המקצועית בה ואת עולם הריקוד שהיה כה חשוב עבורה. היא חשה פגועה ונבגדת על ידי הנאשם, ובתקופה שלאחר המעשים, היא עזבה את החוג לריקוד של הנאשם, הסתגרה בביתה, ירדה במשקל והתקשתה להירדם. כיום, שבה מתלוננת ב' לתפקד ואף לרקוד. ברם, מהתסקיר עולה חשש שמא אי מתן מענה טיפולי-רגשי למתלוננת, יביא אצלה בעתיד לנסיגה והידרדרות. כאן נציין, כי אף שמתלוננת ב' מנסה כיום, בכל מאודה, להדחיק את פגיעתו של הנאשם בה, הרי שניסיון החיים מלמדנו כי במקרים רבים רישומן הנפשי של פגיעות מסוג זו שבפנינו, אינו נמחה. אף אם אין לפגיעה ביטוי כעת במצבה של המתלוננת, אין זה מן הנמנע שתהיינה לה השלכות עתידיות עליה.

53. כאן יובהר, כי העונש המרבי שנקבע על ידי המחוקק בגין העבירה מושא האישום השני, שעניינה ניסיון למעשה מגונה, תוך ניצול יחסי תלות, מרות וחינוך, הוא עונש של 4 שנות מאסר, וכי העונש המרבי, שנקבע בגין העבירה הנוספת מושא האישום השני (ניסיון למעשה סדום תוך ניצול יחסי תלות, מרות וחינוך), הוא עונש של 5 שנות מאסר. בגין העבירות של אינוס ומעשה סדום בהן הורשע הנאשם, על פי האישום הראשון, קבע המחוקק, עונש מרבי של 20 שנות מאסר, ובגין העבירה של מעשה מגונה, עפ"י האישום הראשון, נקבע עונש מרבי של 10 שנות מאסר. כמו כן, נקבע ע"י המחוקק, בסעיף 355 לחוק העונשין, עונש מזערי החל על כל אחת מהעבירות מושא האישום הראשון-עונש שלא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שירשמו, להקל בעונשו של הנאשם. האמור לעיל ממחיש ביתר שאת את חומרת העבירות מושא האישום הראשון, כל שכן כשעסקין בריבוי עבירות.

54. עבירות מין כלפי קטינים, כדוגמת אלו שבפנינו, מעוררות סלידה חברתית ומחייבות הוקעה וענישה מחמירה ומרתיעה, דבר שבא לאחרונה לידי ביטוי בדבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 8671/17 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.18):

"בית משפט זה עומד על הצורך בענישה מחמירה בגין עבירות מין, ובפרט בעבירות מין בקטינים, שכן עבירות אלה חותרות תחת עיקרון היסוד בבסיס דיני העונשין, שעניינו הגנה על שלום הציבור בכלל ועל חסרי ישע בפרט. כן נקבע כי על העונש המושת על מי שהורשע בביצוע עבירות מין בקטינים לבטא, בין היתר, את סלידתה של החברה ממעשים מעין אלו (ראו למשל: ע"פ 2677/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.04.2007), והאסמכתאות שם). לפיכך, הכלל הנוהג בבית משפט זה הוא נקיטת יד קשה במקרים של עבירות מין בקטינים, זאת על מנת להרתיע עברייני מין פוטנציאליים נוספים מביצוע מעשיהם הנתעבים..."

55. הענישה המוטלת על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות מין כלפי קטינים משתרעת על מנעד רחב, כנטען על ידי ב"כ הנאשם, ובצדק. כל מקרה אכן נבחן, על פי נסיבותיו המיוחדות, על פי מהות המעשה ועל פי מיהות העושה. להלן בסמוך תובא פסיקה במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, וזאת לעניין האירוע מושא האישום הראשון, המגלם בחובו את עבירות המין החמורות יותר, כאמור לעיל. כך, למשל, הושת לאחרונה ב-ת.פ. 50428-06-17 (מחוזי ת"א-יפו) מדינת ישראל נ' שאול שמאי (21.5.18), עונש כולל של 7 שנות מאסר בפועל בגין עבירות שעיקרן ביצוע מעשים מגונים ע"י מורה בתלמידותיו הקטנות בנסיבות של אינוס (ריבוי עבירות). הנאשם הנ"ל הורשע בביצוע העבירות, מכוח הודאתו. בית המשפט המחוזי קבע בגזר הדין, כי הנאשם ניצל את מעמדו כמורה ואת יחסי האמון שיצר עם תלמידותיו עם הוריהן כדי לספק את תאוותיו. בפסק הדין בע"פ 7271/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.6.11), אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש, נדחה ערעורו של המערער על עונש של 7 שנות מאסר בפועל, שהושת עליו בגין הרשעה, מכוח הודאתו, בביצוע עבירות של מעשה סדום בנסיבות אינוס, ניסיון למעשה סדום ומעשים מגונים, כלפי קטין בן 15 אותו לימד גמרא, וכן עבירה של מעשים מגונים כלפי אחותו של אותו קטין, קטינה בת 13 וכלפי שני קטינים נוספים. בע"פ 5865/14 בן פורת נ' מדינת ישראל (19.8.15) נדחה ערעורו של מערער, שהורשע בבית המשפט המחוזי בביצוע 3 עבירות של מעשה סדום בנסיבות אינוס ומעשים מגונים בקטינה. על המערער הנ"ל שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות מין כלפי קטינה בת 11 לערך, שהייתה חברה קרובה של בתו, הושת עונש של 8 שנות מאסר בפועל, בצד רכיבי ענישה נלווים.

56. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות מושא האישום הראשון ואת נסיבות ביצוע העבירות מושא האישום השני, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, לרבות לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתי לידי מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הראשון נע בין עונש של 6 שנות מאסר בפועל לבין עונש של 12 שנות מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום השני נע בין עונש של שנתיים מאסר בפועל לבין עונש של 4 שנות מאסר בפועל, וזאת בצירוף רכיבי ענישה נלווים של מאסר על תנאי ופיצוי הולם לטובת כל אחת מהמתלוננות.

57. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, תצוין, בראש ובראשונה, הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת המתלוננות, על כל המשתמע מכך. עוד אציין, לטובת הנאשם, את עברו הנקי ללא רבב ואת נסיבותיו האישיות, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, בחוות דעת המומחית מטעם ההגנה (נ/1) ובטיעוני הסנגורית לעונש. כן יש לזקוף לקולה את לקיחת האחריות של הנאשם ואת חרטתו על ביצוע המעשים, כמו גם את העובדה שמאז ביצוע העבירות מושא האישום השני, חלפה תקופה של כ-8 שנים. הנאשם מבין כיום את חומרת מצבו ואת הצורך שלו בעריכת שינוי מהותי בחייו, כאמור בתסקיר שירות המבחן, המלמד כי הנאשם הפיק תועלת מההליך הטיפולי בו הוא משולב במסגרת שירות המבחן. הנאשם מצוי כיום בהליך טיפולי נוסף, וזאת לאחר שפנה, לקבלת טיפול פרטי, כאמור בחוות הדעת נ/1, שצוינה לעיל. עוד אוסיף

ואציין את הערכת המסוכנות המינית בעניינו של הנאשם, המלמדת בדבר קיומה של מסוכנות אצל הנאשם ברמה נמוכה עד בינונית. לכל האמור לעיל אוסיף את השפעתו הקשה על הנאשם של מעצרו, שנמשך תקופה של כחודשיים, וכן את השפעתו הקשה של פרסום המקרה עליו. בנוסף יציין, כי הנאשם היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני מיום שחרורו ממעצר ועד ליום 8.2.18, היינו תקופה של כ-8 חודשים. מאז ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני ועד כה מצוי הנאשם במעצר בית מלא. תנאי השחרור המכבידים בהם נתון הנאשם, כמו גם היותו נתון במעצר באיזוק אלקטרוני במשך תקופה ניכרת, מצדיקים אף הם התחשבות לקולה בנאשם, במסגרת קביעת העונש המתאים שיושת עליו בתיק זה.

58. בהתחשב במכלול הטעמים הנ"ל, הגעתי לכלל מסקנה, כי מן הראוי להשית על הנאשם בגין שני האירועים מושא כתב האישום המתוקן עונש כולל לתקופה של 7 שנים, בניכוי ימי מעצרו. בנקודה זו יובהר, כי אין מקום, לדידי, לסטות בתיק זה ממתחם העונש ההולם, מטעמים הנוצצים בשיקומו של הנאשם, כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, וזאת בהינתן חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אשר בוצעו על-ידו כלפי שתי קטינות, בהיותו המורה שלהן לריקוד. כאן אשוב ואדגיש את חומרתן הרבה של העבירות מושא האישום הראשון ואת ריבוי העבירות, מה גם שבגין העבירה של אינוס

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 22562-05-17 מדינת ישראל נ' קקוץ

קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה ובגין העבירה של מעשה סדום, באותן נסיבות, קבע המחוקק, כאמור, עונש מרבי של 20 שנות מאסר, דבר המדבר בעד עצמו ומלמד על חומרתן היתרה של עבירות אלו. אף שרות המבחן בתסקירו נמנע, כאמור, ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם בהינתן חומרת העבירות בהן הורשע ואך הסתפק במתן המלצה לשלב את הנאשם בטיפול בין כתלי בית הסוהר.

59. ב"כ הנאשם ציינה, במסגרת בקשתה בדיון בפנינו לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם, מטעמים של שיקום את פסק דינו של בית המשפט העליון שניתן בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15). דא עקא שבפסק הדין הנ"ל דובר בשיהוי בהגשת כתב האישום ובחלוף פרק זמן ניכר של 6 שנים מאז ביצוע העבירה, במהלך השתקם הנאשם. כן יודגש כי פסק הדין הנ"ל, שהובא ע"י ההגנה כדוגמא לסטייה לקולה בעבירות מין, מטעמי שיקום ממתחם העונש ההולם, דן בעבירה אחת בלבד של ניסיון לאינוס. עובדה זו הצדיקה, לדעת כבי השופט הנדל בפסק הדין, הקלה בעונש, נוכח העובדה שלא הושלם ביצוע העבירה, על כל המשתמע מכך. במקרה דנן הורשע הנאשם, כאמור, בביצוע עבירות מין חמורות בהיקף נרחב ולא בניסיון לבצע עבירת מין אחת בלבד, ולפיכך אין הנדון דומה לראיה.

60. סיכומי של דבר, לו תתקבל דעתי יושתו על הנאשם בתיק זה העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 7 שנים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 27.4.17 עד ליום 16.6.17).

מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יפצה את מתלוננת אי, שהינה עדיין קטינה, באמצעות הוריה, פיצוי בסכום של 60,000 ₪, אשר יופקד על ידו בקופת בית המשפט, עד ליום 15.10.18.

ר. ב, שופטת
הנאשם יפצה את מתלוננת בי פיצוי בסכום של 20,000 ₪, אשר יופקד על ידו בקופת בית המשפט, עד ליום 15.10.18.
השופט אברהם אליקים, אבי "ד:

אני מסכים לכל האמור בחוות דעתה של חברתי השופטת רונית ב.

הנאשם במעשיו הבזויים פגע קשות ולאורך 4 חודשים במתלוננת אי עת ביצע בה עבירות מין רבות בהיותה בת 15 שנים וניסה לבצע במתלוננת בי מעשה סדום עת הייתה כבת 16.5.

ריבוי העבירות וחומרתן מצדיק ענישה חמורה מאוד מעבר לעונש המתאים שהוצע על ידי השופטת ב, והמוסכם עליי. למרות זאת מקובלת הגישה המקלה בהתחשב בלקיחת האחריות ובעיקר בהכרה ממשית מצד הנאשם באמיתות טענות שתי המתלוננות והחיסכון בצורך בעדותן.

אני מקווה כי נפגעות העבירה שהתמודדו באומץ עם הפגיעות בהן, יחזרו להאמין בעצמן ובסביבה והגם שפיצוי כספי לא ישיב את מצבן לקדמותו, יהיה בכך כדי להקל ולו במעט במימון טיפולים.

א. אליקים, שופט טגן הנשיא [אב"ד]

השופטת תמר נאות#פרי:

אני מצטרפת לדברים שנכתבו על ידי חברי להרכב.

ניצולו של הנאשם את המתלוננות חמור במיוחד נוכח העובדה כי המדובר במערכת יחסים בין מורה למחול לבין תלמידותיו, שעה שבמהות היחסים קשר פיזי הדוק. דווקא בתחומים אלו, שעה שמגע פיזי הינו חלק מהלימוד והאימון - יש צורך בריסון עצמי ובכבוד הדדי, ובשניהם - הנאשם נכשל שוב ושוב, וראו כי לאחר המעשים שבוצעו כלפי המתלוננת השנייה, לא הבין הנאשם את חומרת מעשיו ולא הפנים את ההשלכות של מעשיו, וכך - המשיך בעיסוקו כמי שבא במגע עם קטינות וקטינים על בסיס יומיומי, עד אשר התרחשו גם הפגיעות החמורות עוד יותר כלפי המתלוננת הראשונה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 22562-05-17 מדינת ישראל נ' קקוץ

אהבתן של המתלוננות לעולם המחול תוארה על ידי שתיהן בתסקירים, ומזכירה את האמירה המיוחסת לאלברט איינשטיין, לאמור:

We dance for laughter, we dance for tears, we dance for madness, we dance for fears, we dance for hopes, we dance for screams, we are the dancers, we create the dreams.

ואף לפרדריך ניטשה, מיוחסת האימרה:

.We should consider every day lost on which we have not danced at least once

כואב לראות כיצד אהבתן של המתלוננות הצעירות לריקוד וכמיהתן להצליח, נוצלו על ידי הנאשם.

עוד אציין כי מקוממת בעיני הייתה טענת ההגנה לפיה תחום העיסוק של הנאשם הינו ריקודים סלוניים, וכי המדובר ב"ריקוד אירוטי", משל היה בכך כדי לתרום ל"פיתוי" מבחינתו וצידוק להתנהגותו העבריינית. טענה זו לא תוכל להישמע.

לסיום, נשלח מסר של העצמה למתלוננות. נקווה כי הליכי השיקום והטיפול יסייעו להן להתגבר על הנזקים שנגרמו להן בעקבות מעשיו של הנאשם, וכפי שאמרה מרתה גראהם:

.Dance is the hidden language of the soul

אתן שורדות ולא קורבנות. תמשיכו לרקוד. זו השפה שלכן.

ת. נאות-פרי, שופטת

הוחלט פה אחד להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 7 שנים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 27.4.17 עד ליום 16.6.17).

מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יבצע הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יפצה את מתלוננת אי, שהינה עדיין קטינה, באמצעות הוריה, פיצוי בסכום של 60,000 ₪, אשר יופקד על ידו בקופת בית המשפט, עד ליום 15.10.18.

הנאשם יפצה את מתלוננת בי פיצוי בסכום של 20,000 ₪, אשר יופקד על ידו בקופת בית המשפט, עד ליום

עמוד 15

15.10.18.

מובהר בזה למתלוננות, כי הן רשאיות, במידת הנדרש, לנקוט גם בהליך במישור האזרחי לתביעת פיצוי מהנאשם בגין מלוא נזקיהן.

כמו כן, מובאת בזה המלצה לשירות בתי הסוהר לשלב את הנאשם במסגרת של הליך טיפולי ייעודי לעברייני מין בין כתלי בית הסוהר, כמומלץ בתסקיר שירות המבחן.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין למרכז להערכת מסוכנות ולשירות המבחן.

המאשימה תמציא תוך 7 ימים הודעה בכתב לעניין מכלול הפרטים הדרושים לצורך ביצוע תשלום סכומי הפיצוי למתלוננות ובכלל זה פרטי חשבונות הבנק, וכן תמציא העתק מגזר הדין למתלוננות הנ"ל.

על מזכירות בית המשפט ליתן דעתה לכך שהפיצוי למתלוננת אי הוא פיצוי לזכותה של קטינה. זכות ערעור לבית

המשפט העליון תו\$ 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ח סיוון תשע"ח, 11/06/2018 במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

ת. נאות#פרי, שופטת

ר. בש, שופטת

א. אליקים, שופט סגן הנשיא [אב"ד]